

YOSSENSTREKEN

OF HOE BEESTEN SOMS DE MENS UITHANGEN

Vossenstreken

Danny De Vos

Met illustraties van Arnold Hovart

Vanaf 10 jaar

Eerste druk: oktober 2017

© 2017, Danny De Vos, Arnold Hovart en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2017/7104/84
ISBN 978 94 6131 747 6
NUR 223, 283

vanhalewyck.be
www.dannydevos.eu

 vanhalewyck   vanhalewyck   van_halewyck

YOSSENSTREKEN

OF HOE BEESTEN SOMS DE MENS UITHANGEN

DANNY DE VOS
met illustraties van ARNOLD HOVART

Van Halewyck

Inhoud

- Neuspeuteren, 12
- Dieren & dieven, 24
- Melkmezen, 38
- Pesten, 48
- Verstoppert, 56
- Graffiti, 66
- Liegen, 76
- Moederskindjes, 86
- Bewusteloze Bram, 96

Hoe dit boek tot stand kwam...

Juf Ria hield niet van mijn flauwe grappen in de klas.

Helemaal niet zelfs.

'De Vos!' riep ze dan boos. 'Hou op met die vossenstreken!'

Een beetje raar vond ik dat. Ze vond dus dat ik me gedroeg als een vos, maar vossen halen toch geen grappen uit?

Nee, juf Ria vergiste zich. Ze haalde de dingen door elkaar.

Dat beseftte ik toen ik voor het eerst oog in oog kwam te staan met een echte vos.

Hij liep haastig door een drukke straat in Londen, alsof hij op weg was naar zijn werk. Ik volgde het dier naar de achterkant van een hamburgerkeet. Daar wachtte hij tot de kok niet in de buurt was, glipte naar binnen, stal een doosje met kippenvleugels en ging ervandoor.

Even later zag ik de vos in een parkje zitten smikkelen en ineens wist ik het. Een dier dat mensendingen doet, dát zijn vossenstreken! Fastfood vreten bijvoorbeeld, en lunchpauze houden in het park. Die vos deed gewoon hetzelfde als de stadsmensen en niemand had het door.

Die dag begon mijn grote zoektocht: zijn er nog dieren die dat soort vossenstreken uithalen? En zo ja, waarom?

Moeilijke vragen waren dat.

Bij geleerde professoren vond ik geen antwoorden. Ze hadden het over dierengedrag óf over mensengedrag maar nooit over mensengedrag bij dieren.

Tja, die vos had ik toevallig met eigen ogen gezien dus misschien moest ik zelf maar op onderzoek gaan.

De wereld in dus. Dieren observeren, praten met mensen die in de natuur leven en véél lezen onderweg.

De resultaten zijn verbluffend.

Als je erop gaat letten, dan kom je bij heel wat diersoorten menselijke trekjes tegen.

De leukste staan in dit boek.

Lees het uit en herken jezelf in het gedrag van de orka, de meerkat of de kip.

Je bekijkt ze daarna voor altijd door een andere bril.

Ja, juf Ria, u ook.

Professor De Vos

NEUSPEUTEREN

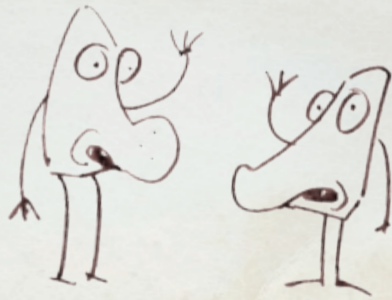
Logboek Azië

Nepal
10 oktober

Gisteren een leuke babbel gehad met een boeddhistische monnik. Vanmiddag in het park zag ik hem terug. Dacht ik tenminste. De kaalgeschoren schedel, het rode gewaad, hij leek precies op die man van gisteren maar bleek dan toch iemand anders te zijn. Ik schaamde me een beetje maar de monnik legde me uit waarom ik me vergist had. Ik had namelijk niet op zijn neus gelet.

Dat doen Aziaten, zei hij: wanneer ze iemand ontmoeten, kijken ze heel goed naar de neus, want die is veel herkenbaarder dan de ogen of de mond.
Geweldige tip. Ik check nu de hele tijd neuzen.

12 oktober

De graslanden en moerassen aan de voet van de Himalaya.
Geen mens te zien.

Nu let ik ook bij dieren meer op de neus.
De slurf van de Indische olifant, de snoet van de lippenbeer en van de
miereneeter en vooral de gehoornde neus van de neushoorn:
prachtexemplaren. Dank aan de monnik voor deze openbaring.

Aan de muur van mijn werkkamer hangen sinds die trip naar Azië minstens tien foto's van neuzen in alle kleuren en vormen. De neus is soms zo mooi als een parel.

En het is ook nog eens heerlijk om erin te peuteren. Tenminste, voor wie vingers heeft. Weinig dieren hebben vingers en dat is jammer, want ze zouden er ongetwijfeld mee in hun neus wroeten.

Neushoorn (Rhinocerotis)

Ossenpikker (Buphagus)

Aziatische olifant (Asia elephantis)

Wild zwijn (Sus scrofa scrofa)

Lippenbeer (Melursus ursinus)

Saiga-antilope (Saiga tatarica)

Miereneter (Manis pentadactyla)

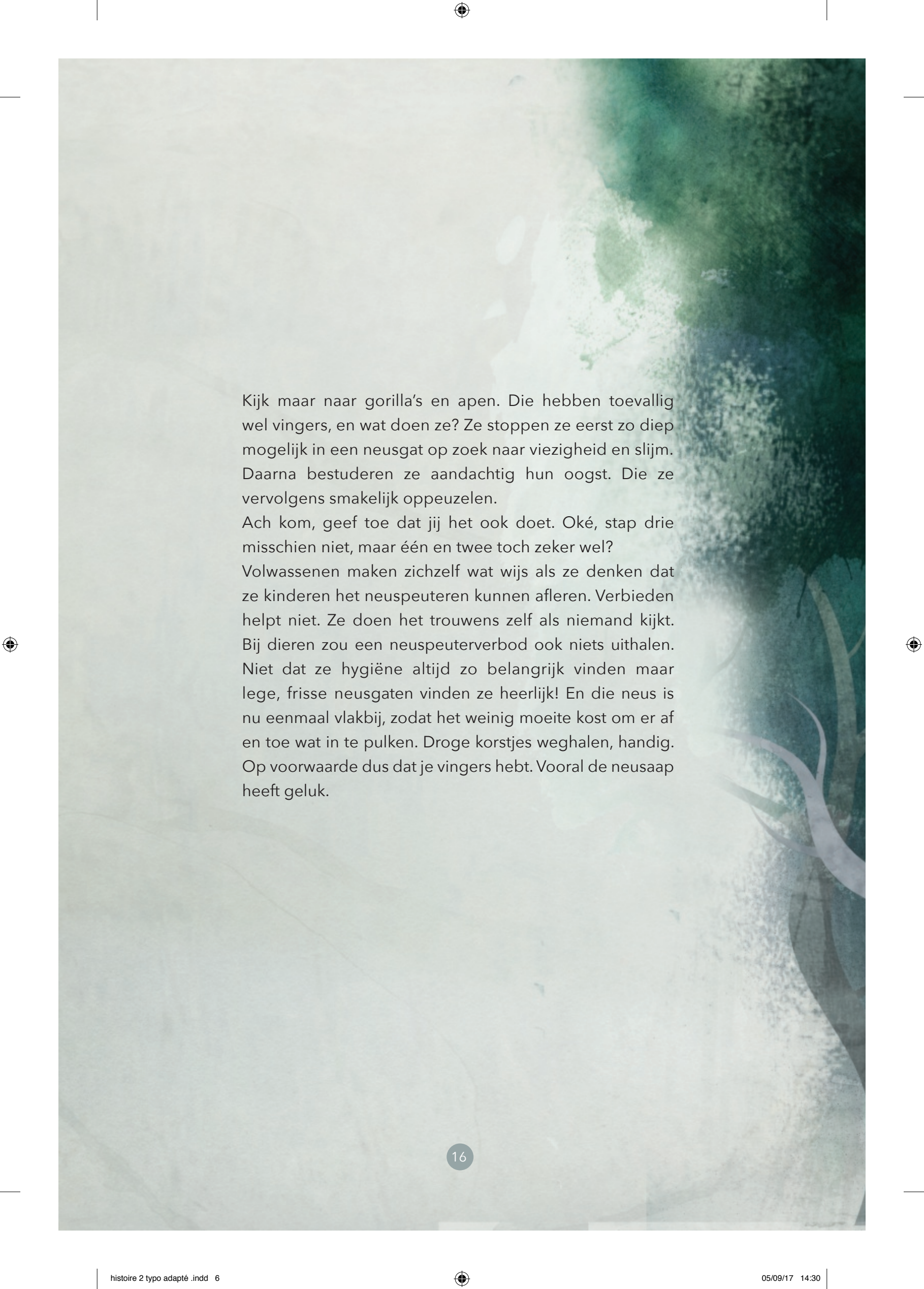

Zeeolifant (Elephantis mari)

Eland (Alces)

Kijk maar naar gorilla's en apen. Die hebben toevallig wel vingers, en wat doen ze? Ze stoppen ze eerst zo diep mogelijk in een neusgat op zoek naar viezigheid en slijm. Daarna bestuderen ze aandachtig hun oogst. Die ze vervolgens smakelijk oppeuzelen.

Ach kom, geef toe dat jij het ook doet. Oké, stap drie misschien niet, maar één en twee toch zeker wel?

Volwassenen maken zichzelf wat wijs als ze denken dat ze kinderen het neuspeuteren kunnen afleren. Verbieden helpt niet. Ze doen het trouwens zelf als niemand kijkt. Bij dieren zou een neuspeuterverbod ook niets uithalen. Niet dat ze hygiëne altijd zo belangrijk vinden maar lege, frisse neusgaten vinden ze heerlijk! En die neus is nu eenmaal vlakbij, zodat het weinig moeite kost om er af en toe wat in te pulken. Droge korstjes weghalen, handig. Op voorwaarde dus dat je vingers hebt. Vooral de neusaap heeft geluk.

*Neusaap
(Nasalis larvatus)*